

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(1250)

54. posiedzenie
Komisji Obrony Narodowej
w dniu 1 grudnia 2009 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej, Rządem Królestwa Danii i Rządem Republiki Federalnej Niemiec w sprawie zmian do Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej, Rządem Królestwa Danii i Rządem Republiki Federalnej Niemiec dotyczącej Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego, podpisanego w Szczecinie dnia 16 kwietnia 2009 r. (druk senacki nr 715, druki sejmowe nr 2389 i 2459).
2. Dyskusja nad ustawą o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją wydatków budżetowych w części właściwej przedmiotowemu zakresowi działania komisji (druk senacki nr 718, druki sejmowe nr 2413, 2498 i 2498-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 17 minut 03)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego Henryk Górski)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Otwieram kolejne posiedzenie Komisji Obrony Narodowej.

Witam obecnych na posiedzeniu gości. Pozwolę sobie przywitać państwa po nazwisku, może w kolejności z listy, tak będzie mi łatwiej. Tak więc witam serdecznie pana Andrzeja Misztala, pana generała brygady Andrzeja Wiśniewskiego, pana pułkownika Mariusza Tomaszewskiego, panią Joannę Maj-Mariańską, pana Adama Chmielewskiego, panią Joannę Siwik...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, tak, zaraz dojdziemy.

...Panią Grażynę Żywiecką z Ministerstwa Finansów, pana generała dywizji Anatola Wojtana i naszą panią legislator Beatę Mandylis.

Porządek obrad komisji, zgodnie z zaproszeniem, obejmuje dwa punkty. Pierwszy to rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej, Rządem Królestwa Danii i Rządem Republiki Federalnej Niemiec w sprawie zmian do Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej, Rządem Królestwa Danii i Rządem Republiki Federalnej Niemiec dotyczącej Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego, podpisanego w Szczecinie dnia 16 kwietnia 2009 r. Druki sejmowe nr 2389 i 2459, druki senacki nr 715.

I drugi punkt: dyskusja nad ustawą o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją wydatków budżetowych – w zakresie wydatków na obronę narodową. Druki sejmowe nr 2413, 2498 i 2498-A, druk senacki nr 718.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie porządku obrad? Nie widzę zgłoszeń. Uznaję, że porządek został przyjęty.

Przystępujemy do rozpatrzenia ustawy o ratyfikacji Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej, Rządem Królestwa Danii i Rządem Republiki Federalnej Niemiec w sprawie zmian do Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej, Rządem Królestwa Danii i Rządem Republiki Federalnej Niemiec dotyczącym Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego, podpisanego w Szczecinie dnia 16 kwietnia 2009 r.

Przypominam, że projekt ustawy do Sejmu wniosła Rada Ministrów. Do reprezentowania rządu w pracach parlamentarnych zostali upoważnieni minister obrony narodowej i minister spraw zagranicznych.

Może zaczniemy od przedstawiciela Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Później ewentualnie, w uzupełnieniu, jeżeli będzie potrzeba, wypowie się pan generał jako przedstawiciel ministra obrony. Tak więc proszę o przybliżenie nam tematu właśnie tej konwencji.

Proszę bardzo.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Andrzej Misztal:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.
Wysoka Komisjo!

Postaram się przedstawić w ogólnym zarysie założenia porozumienia, jego genezę jak również tryb, jaki rząd wybrał w przypadku związania się Rzeczypospolitej Polskiej tym dokumentem.

Wielonarodowy Korpus Północno-Wschodni w Szczecinie został utworzony na mocy konwencji między rządami Polski, Danii i Republiki Federalnej Niemiec, sporządzonej w Szczecinie 5 września 1998 r. Weszła ona w życie w stosunku do Polski w dniu 13 listopada 1999 r. Pięć lat później, 31 sierpnia 2004 r., Rada Północnoatlantycka podjęła decyzję o zmianie statusu kwatery głównej korpusu na dowództwo NATO niższej kategorii. Zrodziło to następujące skutki prawne. Po pierwsze, od momentu podjęcia tej decyzji w stosunku do kwatery głównej korpusu mają zastosowanie postanowienia protokołu dotyczące statusu międzynarodowych dowództw wojskowych ustanowionych na podstawie Traktatu Północnoatlantyckiego, sporządzonego w Paryżu w 1952 r., tak zwanego protokołu paryskiego, co oznacza, że korpus szczeciński może korzystać z przywilejów gwarantowanych jego postanowieniami. Po drugie, zmiana statusu korpusu wiąże się z rozszerzeniem kręgu podmiotów, które mają dostęp do kwatery głównej korpusu i uczestniczą w konwencji. Przedstawiciele państw, które wchodzi w skład kwatery głównej korpusu, muszą mieć zagwarantowane zgodnie z postanowieniami wyżej wymienionego protokołu paryskiego takie same przywileje, jakie mają dotychczasowi uczestnicy konwencji. Odnosi się to w szczególności do zwolnień celnych, podatkowych oraz zagadnień związanych z jurysdykcją. I po trzecie, nie bez znaczenia dla proponowanych zmian pozostaje również fakt, iż Dania zamierza ograniczyć zakres swojego udziału w strukturach dowództwa korpusu, między innymi poprzez wyłączenie ze struktur Brygady Wsparcia Dowodzenia kwatery duńskiego batalionu łączności, a także poprzez zredukowanie liczby personelu w sztabie korpusu i wycofanie się z udziału w kosztach utrzymania elementów wsparcia dowodzenia kwatery korpusu. W związku z powyższym niezbędna stała się odpowiednia zmiana postanowień wyżej wymienionej konwencji z 1998 r., dotyczącej Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego, tak aby obecność korpusu w nowej formule była zgodna z polskim prawem. I właśnie temu służy projekt porozumienia, który jest przedmiotem obrad Wysokiej Komisji.

Rada Ministrów w drodze uchwały z 21 kwietnia 2008 r. udzieliła zgody na podpisanie porozumienia. I zostało ono podpisane w Szczecinie 16 kwietnia 2009 r. Ponieważ postanowienia tego dokumentu dotyczą spraw, które są uregulowane w ustawie, związane porozumieniem nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, to jest zgodnie z art. 89 ust. 1 w związku z pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Za wyborem takiego trybu przemawia również fakt, że związanie Polski konwencją dotyczącą korpusu wymagało ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

Depozytariuszem porozumienia jest rząd Polski. Zgodnie z art. 2 ust. 1 dokument ten wejdzie w życie po przekazaniu przez rząd Danii i RFN informacji, że zo-

stały spełnione niezbędne do tego wewnętrzne wymogi. I stanie się to z dniem otrzymania przez rząd RP ostatniego porozumienia. Następnie dokument zostanie zarejestrowany przez rząd Polski w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych zgodnie z art. 102 Karty Narodów Zjednoczonych. Biorąc pod uwagę powyższe, zwracam się do komisji z wnioskiem o pozytywne zarekomendowanie projektu ustawy.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Dziękuję.

Proszę, może teraz pan generał, jeżeli uzna za stosowne uzupełnienie wypowiedzi.

**Szef Zarządu Analiz Wywiadowczych i Rozpoznawczych P-2
w Sztabie Generalnym Wojska Polskiego
Anatol Wojtan:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Pan dyrektor bardzo wyczerpująco przedstawił historię i podstawę tego porozumienia. Miałem przyjemność podpisać ten dokument 16 kwietnia ubiegłego roku w Szczecinie. I chciałbym powiedzieć, że wszystkie kwestie, które w uzasadnieniu się przewijały, mianowicie te, które spowodowały zmianę, oprócz kwestii nazewnictwa, dotyczące ograniczenia działalności komponentu duńskiego, wynikają z wewnętrznych spraw i zapotrzebowań Królestwa Danii.

Chciałbym powiedzieć, że Dania nie wycofała się, ona tylko ograniczyła swoją obecność, w dowództwie korpusu w dalszym ciągu pozostaje i oficerowie Danii zajmują w nim kluczowe stanowiska. Wycofanie z brygady wsparcia batalionu łączności nie spowodowało wielkiej luki, dlatego że automatycznie uzupełniliśmy te braki polskim batalionem łączności, tak że spełnione są wszystkie wymagania. Jeżeli chodzi o personel duński, braki zostały uzupełnione przez inne nacje, dlatego że w dowództwie korpusu w tej chwili jest reprezentowanych jedenaście państw: Polska plus dziesięć, i praktycznie to, co „odpłynęło” z komponentu duńskiego, zostało uzupełnione oficerami z innych państw. A jeżeli chodzi o ograniczenia finansowe, one praktycznie dotyczą wszystkich. Tak że państwa uczestniczące w korpusie ponoszą koszty odpowiednio do liczby personelu.

Jeżeli będą pytania, chętnie na nie odpowiem.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Dziękuję.

Poproszę przedstawiciela naszego Biura Legislacyjnego o opinię w sprawie tej ustawy.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Beata Mandylis:**

Dziękuję bardzo.

Biuro Legislacyjne nie zgłasza uwag. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Dziękuję.
Otwieram dyskusję.
Czy są pytania w tej sprawie?
Proszę.

Senator Piotr Kaleta:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.
Krótkie pytanie: czy rząd Królestwa Danii i rząd Republiki Federalnej Niemiec już ratyfikowały to porozumienie?

**Szef Zarządu Analiz Wywiadowczych i Rozpoznawczych P-2
w Sztabie Generalnym Wojska Polskiego
Anatol Wojtan:**

Tak, obydwa kraje ratyfikowały porozumienie.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Pozwolę sobie zadać pytanie. Jaka to jest siła, jeżeli chodzi o stan osobowy, jaka liczba żołnierzy? Czy pan generał dysponuje takimi danymi?

**Szef Zarządu Analiz Wywiadowczych i Rozpoznawczych P-2
w Sztabie Generalnym Wojska Polskiego
Anatol Wojtan:**

Tak, dysponuję. Obecnie w dowództwie korpusu są sto dziewięćdziesiąt trzy stanowiska wojskowe, dwadzieścia dziewięć jest stanowisk pracowników cywilnych. Jeżeli chodzi o rozkład na poszczególne państwa, tak to wygląda: Królestwo Danii ma dwadzieścia etatów czy zajmuje dwadzieścia stanowisk, Republika Federalna Niemiec – pięćdziesiąt osiem, Polska – siedemdziesiąt siedem, Słowacja – trzy, Litwa – cztery, z pozostałych państw jest od dwóch do czterech osób. Generalnie etat dowództwa wynosi dwieście dwadzieścia trzy osoby. Ukompletowanie – około 90%.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Dziękuję.
Czy ktoś z państwa, gości chciałby zabrać głos? Senatorowie jakby nie są do tego skłonni. Czy państwo chcą wypowiedzieć się w tej sprawie? Nie widzę chętnych.
Nie ma żadnych wniosków legislacyjnych.
W związku z tym pozostaje mi tylko przystąpić do głosowania.
Tak więc, kto jest za przyjęciem ustawy w wersji przedłożonej, proszę o podniesienie ręki. (7)
Rozumiem, że nikt się wstrzymał i nikt nie był przeciw.
Pozostaje mi jeszcze ustalić sprawozdawcę. Jeżeli komisja się zgodzi, proponuję tutaj kolegę przewodniczącego Grubskiego.

Jest akceptacja? Dziękuję bardzo... Czy głosujemy?

(*Głos z sali: Nie.*)

(*Brak nagrania*)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Dziękuję gościom za udział, jeżeli państwo już nie biorą udziału w drugim punkcie, to dziękuję bardzo.

Ogłaszam krótką przerwę zanim przejdziemy do punktu drugiego.

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Przystępujemy do drugiego punktu obrad: dyskusja nad ustawą o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją wydatków budżetowych – w zakresie wydatków na obronę narodową. Druk senacki nr 718.

Komisja nie otrzymała wprowadzić formalnego skierowania tej ustawy, przewodniczący jednak uznał za właściwe przejrzeć się jej ze względu na niektóre zawarte w niej przepisy dotyczące wydatków na obronę narodową. Ewentualne uwagi komisji zostaną przedstawione w trakcie debaty senackiej nad tą ustawą.

Przypominam, że projekt ustawy do Sejmu wniosła Rada Ministrów. Do reprezentowania rządu w pracach parlamentarnych został upoważniony minister finansów.

Jeżeli państwo pozwolą, to poproszę właśnie przedstawiciela Ministerstwa Finansów, panią Grażynę Żywiecką o przybliżenie nam tutaj tematyki tej ustawy.

Zastępca Dyrektora

Departamentu Finansowania Sfery Budżetowej

w Ministerstwie Finansów

Grażyna Żywiecka:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Zagadnienia dotyczące obrony narodowej są zawarte w art. 1 i art. 12. W art. 1 jest propozycja uchylenia art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy o powszechnym obowiązku obrony. Dlaczego? Dlatego że ten przepis jest niezgodny z przepisami o finansach publicznych. Mówi on o tym, że starosta przekazuje dotację celową niżej, czyli do gminy, podczas gdy w praktyce jest to niemożliwe. Dotacje bowiem planują i przekazują dysponenti części budżetowych, a w tych konkretnych przypadkach są to panowie wojewodowie. I po prostu tego przepisu nie dało się zrealizować, w tym roku było trochę problemów. Starostowie pisali pisma, pytali jak oni mają tego dokonać, co mają z tym zrobić. I przyznam, że uchylenie tego wadliwego przepisu w ustawie o budżecie to było wykorzystanie okazji, żeby go usunąć i żeby od stycznia 2010 r. nie było już tego problemu. Dotacje są już zaplanowane i uchylenie go nie będzie rodziło dodatkowych pytań. To tyle, jeśli chodzi o art. 1.

Przechodzę do art. 12. Art. 12, podobnie zresztą jak art. 1, muszę przyznać, to nie był wymysł i projekt wprost ministra finansów. Na posiedzenie Komitetu Rady Ministrów

minister finansów wniósł projekt ustawy okołobudżetowej bez tych przepisów dotyczących obrony narodowej. Minister obrony narodowej wniósł swoje propozycje. Komitet Rady Ministrów przyjął i rekomendował Radzie Ministrów przyjęcie tych dwóch zmian. Rada Ministrów je zaakceptowała i w ten sposób znalazły się one w tej ustawie.

Jeśli chodzi o ustawę o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, proponowane są zmiany dwóch przepisów, one czekają na wejście w życie, ponieważ zostały ujęte w dużej nowelizacji, która zacznie obowiązywać od 1 stycznia 2010 r. Są to więc przepisy oczekujące. Jaki był powód ich wniesienia? Otóż, jeśli chodzi o art. 67a, który mówi o przysługujących bezpłatnych świadczeniach stomatologicznych i materiałach stomatologicznych, to chodziło po prostu o to, żeby bardziej doprecyzować, jakie świadczenia, jakie materiały i komu mają przysługiwać, żeby nie było niedomówień w czasie realizacji. Bez tego doprecyzowania mogłyby powstać problemy przy korzystaniu z tych świadczeń, problemy z tym, komu, jak i kiedy udzielać pomocy. Chodzi przecież szczególnie o żołnierzy, którzy wyjeżdżają za granicę, czyli o udzielanie pomocy w czasie przygotowania ich do wyjazdu w kontyngencie, po powrocie z kontyngentu czy w czasie ćwiczeń, kiedy zdarzają się różne wypadki. Minister obrony narodowej wyszacował te zmiany, uznał, że wydatki mogą zostać obniżone w tym przypadku o milion złotych. To tyle odnośnie do nowelizacji art. 67a.

A jeśli chodzi o art. 68, to w wersji, w jakiej on jest w tej chwili, też jest niejasny. Mówi się w nim o zwrocie kosztów codziennych dojazdów do miejsca pełnienia służby. I żeby nie powtarzać, że czas dojazdu nie może przekraczać dwóch godzin, w Sejmie został ten przepis doprecyzowany i mówi się w nim, że zwrot tych kosztów przysługuje żołnierzowi zamieszkującemu poza miejscem pełnienia służby w miejscowości, która nie jest miejscowością pobliską. I teraz, dlaczego? Dlatego że zmiana ustawy o zakwaterowaniu, nad którą Sejm chyba już zakończył pracę czy właśnie ją kończy, zawiera cały nowy słowniczek, a w nim również definicję miejscowości pobliskiej. Pokrywa się ona z tymi wytycznymi, które były w wersji rządowej w tym przepisie. I ta definicja dzisiaj mówi, że przez miejscowość pobliską należy rozumieć miejscowość, do której najkrótszy czas dojazdu lądowym środkiem publicznego transportu zbiorowego nie przekracza zgodnie z rozkładem jazdy dwóch godzin w obie strony, łącznie z przesiadkami, licząc od stacji przystanku najbliższej miejsca pełnienia służby do stacji przystanku najbliższej miejsca zamieszkania. I żeby tych definicji nie powtarzać, to w art. 68 w ust. 2 zapisano, że „żołnierzowi zawodowemu zamieszkującemu poza miejscem pełnienia służby w miejscowości, która nie jest miejscowością pobliską w rozumieniu ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej przysługuje prawo do zwrotu kosztów codziennych dojazdów z miejsca zamieszkania do miejsca pełnienia służby i z powrotem”. W ten sposób ograniczy się co prawda liczbę osób uprawnionych do zwrotu kosztów podróży, ale będzie precyzyjnie określone, komu one przysługują. I w związku z tym zmniejszą się też wydatki z budżetu państwa na ten cel, które oszacowane zostały na około 2 milionów zł.

To tyle, Panie Przewodniczący, jeśli chodzi o ogólne przedstawienie tych zmian. Jeśli będą jakieś pytania, chętnie odpowiem. Widzę jednak, że gospodarze już wrócili, tak że dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Dziękuję.

Może poproszę przedstawiciela ministerstwa obrony o przedstawienie...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Pani z Ministerstwa Finansów referowała nam tutaj zmiany w zakresie dotyczącym Ministerstwa Obrony Narodowej, tak że...

Witam podsekretarza stanu pana Marcina Idzika, generała brygady pana Janusza Bojarskiego oraz pana z Biura Bezpieczeństwa Narodowego...

(Głos z sali: Nie, nie.)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Aha, dobrze.

Poproszę pana ministra o wypowiedź.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Obrony Narodowej
Marcin Idzik:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Żałuję, że nie mogłem wysłuchać wprowadzenia pani z Ministerstwa Finansów. Na pewno wszystko zostało tam powiedziane i pewnie niewiele byśmy do tego dodali.

Intencją ministerstwa w przypadku zarówno art. 67, jak i art. 68, bo nich była mowa, jest przede wszystkim doprecyzowanie, uszczelnienie systemu. Chodziło to, aby zawęzić ewentualny krąg przyszłych beneficjentów, aby system, który powstanie w ramach tejże ustawy, był szczelny.

Propozycja zawarta w art. 67 będzie dotyczyła tylko tych, którzy mają taką potrzebę, dla których jest to konieczne w związku z warunkami służby oraz tych żołnierzy, którzy wskutek wypadku podczas pełnienia służby wojskowej będą musieli poddać się leczeniu stomatologicznemu. I na dzień dzisiejszy nie mamy do czynienia z jakimiś wielkimi kwotami, które pozwolą na zwiększenie budżetu ministerstwa. A ten zapis spowoduje, że nie będzie tutaj klauzuli rozszerzającej. Dzięki temu zastopujemy wypływ usług i materiałów, które w przyszłości mogłyby stać się pewnym elementem doprowadzającym do dużego drenażu wydatków w ministerstwie.

Takie samo zadanie ma art. 68 ust. 2. W sposób bardzo precyzyjny pokazuje, za jaką odległość będzie ministerstwo dokonywało żołnierzom zwrotów kosztów podróży. Nie będzie zatem zapisu o dojeździe z miejscowości pobliskiej, w związku z tym niektórych miejscowości już to nie będzie dotyczyło, na przykład nie będziemy refundowali z tego tytułu dojazdów z Legionowa. Przepis ten ma więc, powtórzę, uszczelnić system i spowodować ograniczenie wydatków z budżetu ministerstwa. Dziękuję bardzo.

(Głos z sali: I definicje są zbieżne z ustawą o zakwaterowaniu.)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Dziękuję bardzo.

Może poproszę panią o wypowiedź na temat tej ustawy, bo pani nad nią pracowała.

**Młodszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Iwona Kozera:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Pozwolę sobie przedstawić tylko te uwagi, które dotyczą omawianych kwestii.

Pierwsza dotyczy sposobu wprowadzenia zmian w życie, pośrednio też tej ustawy. Zaproponowana przez Biuro Legislacyjne poprawka nie zmienia w tym zakresie przypisów ustawy. Biuro Legislacyjne w czwartej uwadze szczegółowej w opinii zaproponowało dwie poprawki do art. 12 pkt 1, to jest art. 67a ust. 2 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. W tym przepisie zmienione zostało upoważnienie dla ministra obrony narodowej do wydania rozporządzenia. I w zakresie spraw przekazanych do uregulowania dodano jeden element: „sposób ich zaspokojenia”. Biuro Legislacyjne miało wątpliwość, czy ten sposób ich zaspokojenia dotyczy świadczeń zdrowotnych lekarza dentystry, czy materiałów stomatologicznych, czy też może jeszcze jakiegoś innego elementu albo tych elementów łącznie. I zaproponowaliśmy poprawkę, zakładając, że sposób zaspokojenia dotyczy materiałów stomatologicznych.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dostałam już sygnał, że sposób zaspokojenia miał dotyczyć nie tylko materiałów stomatologicznych, lecz także świadczeń zdrowotnych.

Proponowalibyśmy więc doprecyzowanie tego wyrażenia, ponieważ wydaje nam się, że jest one niepoprawne, chociażby z gramatycznego punktu widzenia, takiego czysto językowego. Chciałabym podkreślić, że przepis upoważniający do wydania rozporządzenia w zakresie spraw przekazanych do uregulowania powinien być jak najbardziej precyzyjny. Jeżeli tak nie będzie, może to mieć wpływ na późniejszą treść takiego rozporządzenia, potem może być ono kwestionowane, a nawet uznane za niekonstytucyjne. I dlatego jest bardzo ważne, żeby przepis upoważniający formułować poprawnie pod każdym względem.

Druga poprawka w tej uwadze Biura Legislacyjnego dotyczyła tego samego przepisu i polegała na zastąpieniu wyrazu „oraz” przecinkiem. Jest to może mniej istotna zmiana, ale obowiązuje taka reguła, że jeżeli w przepisie chcemy umieścić jakiś katalog i chcemy go zamknąć, to właśnie posługujemy się spójnikiem „oraz”. W tym przepisie najpierw użyto spójnika „oraz”, a następnie wyrazów „a także”. Kiedy czytamy ten zakres spraw, spójnik „oraz” sugeruje, że w tym momencie jest to koniec spraw przekazanych do uregulowania. A tam pojawiają się te wyrazy „a także”. I dlatego proponujemy zastąpić wyraz „oraz” przecinkiem. To tyle w odniesieniu do tej poprawki.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Ja wiem, ale możemy wnieść. Jeżeli osiągniemy tu konsensus czy wypracujemy jakąś poprawkę, to na posiedzeniu plenarnym można ją wnieść. Chodzi o poprawienie czy doprecyzowanie przepisu. To jest praca dla Senatu.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Obrony Narodowej
Marcin Idzik:**

Panie Przewodniczący! Szanowna Pani Mecenase!

Odbyliśmy niedawno dyskusję na forum Komisji Budżetu i Finansów Publicznych. Proponuję zatem następujący kompromis. Uznajemy w pełni poprawkę drugą,

odnośnie do zastąpienia wyrazów „oraz tryb” wyrazem „tryb”, nie mam tutaj żadnych wątpliwości. Co do poprawki pierwszej, stoimy na stanowisku, że intencją ministerstwa było nałożenie na pana ministra obowiązku opracowania w drodze rozporządzenia wykazu świadczeń zdrowotnych lekarza dentysty i wykazu materiałów stomatologicznych. I naszym zdaniem sposób zaspokojenia dotyczy zarówno materiałów, jak i usługi. Tak jak mówiłem wcześniej, nie mamy problemu z interpretacją tego artykułu, a ponieważ autorem zapisu jest Biuro Analiz Sejmowych, nie chcielibyśmy wchodzić w jakąkolwiek polemikę między obydwoma biurami legislacyjnymi. Naszym zdaniem, ten przepis nie stwarza wątpliwości interpretacyjnych. A w myśl poprawki przygotowanej przez senackie Biuro Legislacyjne ten katalog byłby zawężony wyłącznie do materiałów, nie byłoby w nim usługi, a intencją...

(Głos z sali: Projektodawcy.)

...projektodawcy jest zarówno sposób wskazania świadczeń zdrowotnych, jak i materiałów. I naszym zdaniem, ponieważ tu występuje słowo „i”, jest bowiem napisane „wykaz dodatkowych świadczeń i materiałów stomatologicznych”, ten sposób zaspokojenia jednoznacznie odnosi się i do usługi, i do materiałów. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Dziękuję.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Władysław Sidorowicz:

Mam pytanie do pana ministra.

Panie Ministrze, kwestie gramatyczne. Bo jest tak: „dodatkowych świadczeń zdrowotnych i materiałów”, a potem: „sposób ich zaspokojenia”. Czy nie powinno być: „sposobów ich zaspokojenia”?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Obrony Narodowej
Marcin Idzik:**

Sposób ich zaspokojenia.

(Senator Władysław Sidorowicz: Czy „sposobów ich zaspokojenia”?)

Sposób ich zaspokojenia.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Senator Władysław Sidorowicz: ...trzeba dodatkowego świadczenia zdrowotnego i w taki sam sposób będą załatwione materiały stomatologiczne. Czy to będą jednak trochę różne sposoby?)

Panie Senatorze, oczywiście w inny sposób.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Oczywiście, przedmiotem naszej polemiki z panią mecenas był zaproponowany...

Senator Władysław Sidorowicz:

Nie, nie, ja nie nawiązuję do tej polemiki, chodzi o gramatykę. Ma pan tutaj połączone dwie trochę różne kategorie. Jedna to jest kategoria materialna, i to są mate-

riały stomatologiczne, druga to kategoria związaną z pracą. I wobec powyższego logiczniej byłoby użyć terminu „sposobów ich zaspokojenia”. W niczym to nie zmienia, że tak powiem, merytorycznej treści, a jest poprawniejsze gramatycznie.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Obrony Narodowej
Marcin Idzik:**

Panie Senatorze, pewnie w następnym zdaniu, gdzie są wyrazy „rodzaj dokumentów”, też należałoby je zastąpić wyrazami „rodzajów dokumentów”. Myślę, że to jest kwestia interpretacji. Pragnę tylko dodać, że senacka Komisja Budżetu i Finansów Publicznych przyjęła ustawę bez poprawek. Co do brzmienia tego artykułu, chciałbym podkreślić, że autorem tego zapisu jest Biuro Analiz Sejmowych.

(Senator Władysław Sidorowicz: Tutaj chodzi tylko o to, że trochę to w język szczypie.)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Dziękuję.

Rozumiem, że ponieważ nie możemy zgłaszać poprawek...

(Głos z sali: Kto nam zabronił?)

**Młodszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Iwona Kozera:**

Jest dyskusja, Panie Senatorze. Nie było skierowania ustawy do marszałka, do rozpatrzenia.

(Głos z sali: Rozumiem.)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Tak, tak. To jest inna zupełnie...

(Głos z sali: Nie głosujemy dzisiaj, tak?)

Tak, bo tylko przewodniczący skierował ustawę. I ja może poproszę, żeby pani ewentualnie przygotowała tekst i jeszcze się zastanowimy nad tym nazewnictwem i ewentualnie nad tym, czy wniesiemy tę poprawkę, czy nie.

Proszę bardzo.

Senator Maciej Grubski:

Panie Przewodniczący! Szanowny Panie Ministrze!

Jakby w głowach części senatorów jednak jest taka chęć, ale ja zadam pytanie, czy to nie spowoduje problemów, jeżeli chodzi o wejście ustawy w życie. Czy to nie jest związane z terminem 1 stycznia? Panie Przewodniczący, byłbym tu ostrożny, bo później może być problem.

(Brak nagrania)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Zdaje się, że na razie tej ustawy w porządku obrad nie ma, być może ona wejdzie, ale na razie tego nie wiemy.

(Głos z sali: Na następnym posiedzeniu będzie na pewno.)

To jeszcze będzie następne posiedzenie komisji.

Proszę bardzo.

(Brak nagrania)

Senator Maciej Grubski:

Panie Ministrze, to jest ważne, chodzi o te skutki, o których zacząłem mówić, a pan senator też o to pytał. Kwestię nazwy „budżetowa” to jakby wyłączam, ale skutki są na bieżąco, bo przecież są wypłaty, to wszystko funkcjonuje. I te ograniczenia, jeżeli chodzi o uszczegółowienie, zadziałają od momentu, kiedy ustawa zostanie opublikowana. Czyli nie musimy czekać, bo ona nie jest bezpośrednio związana z uchwaleniem budżetu na rok 2010. Dobrze rozumiem?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Obrony Narodowej
Marcin Idzik:**

Panie Senatorze, szczegółowych informacji udzieli dyrektor departamentu budżetowego, pan generał Grzegorz Sodolski.

**Dyrektor Departamentu Budżetowego
w Ministerstwie Obrony Narodowej
Grzegorz Sodolski:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Otóż ustawa okołobudżetowa, bo o niej mówimy, musi wejść w życie przed ustawą budżetową, ponieważ ona określa stan prawny ustaw, które wpływają na kształt budżetu.

Jeśli chodzi o sam art. 67, to jest prawo, które wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2010 r. I dlatego propozycja Biura Legislacyjnego była taka, aby zrobić nowelizację ustawy, która wejdzie w życie, a nie ustawy pragmatycznej, czyli ustawy o służbie żołnierzy zawodowych. Pytanie tylko, czy zdążymy przed pierwszym, czy po pierwszym. Dlatego bezpieczniej jest jednak wносить nowelizację do ustawy o służbie żołnierzy zawodowych, tym bardziej że obecny przepis, który miał wejść w życie, jest tak napisany, że po prostu trudno go będzie ministrowi wykonać.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Dziękuję za wypowiedź.

Trochę się tutaj zabuksowaliśmy przez tę ustawę.

(Senator Maciej Grubski: Czy można jeszcze dopytać biuro?)

Proszę bardzo.

Senator Maciej Grubski:

Rozumiem to w ten sposób. Jeżeli pan marszałek nie skierował ustawy, ta debata z dyskusją nie ma sprawozdawcy?

(Brak nagrania)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

...wyrazić opinię, prawda, i myślę, że w tym kierunku będziemy zmierzali, do takiego podsumowania. To znaczy, tak jak powiedziałem, jeżeli odnośnie do tej poprawki redakcyjnej osiągniemy konsensus, będzie można ją przedłożyć na sesji plenarnej.

(Senator Maciej Grubski: Mogę?)

Proszę bardzo.

Senator Maciej Grubski:

Panie Przewodniczący, upierałbym się jednak przy kwestii wejścia w życie od 1 stycznia. Generalnie mówiąc, dzisiaj my wyrażamy opinię i chcę powiedzieć, że bardzo mi się podoba ta formuła myślenia ministerstwa, które przyglądając się różnym aspektom funkcjonowania polskiej armii, uszczelnia system. Uszczelnia. Pokazuje, że to jest kwestia doprecyzowania nie tylko z punktu widzenia relacji prawo a określony żołnierz, lecz także ze względu na skutki finansowe, bardzo ważne w tym momencie. Bo nie robimy rzeczy, które są wydumane, nie robimy rzeczy, których nie można spełnić finansowo, które są bardzo rozdmuchane. To jest bardzo ważna rzecz, to jest bardzo cenne. I dlatego namawiałbym, żeby nie kruszyć o to kopii. Dlaczego mnie przekonuje ta sytuacja? Dlatego że, jeżeli Biuro Legislacyjne Sejmu odniosło się do tego w ten sposób, to my niepotrzebnie, moim zdaniem, jakby kruszymy o to kopię. I ja bym jednak namawiał Wysoką Komisję do tego, abyśmy... znaczy, nie mamy prawa do wyrażenia opinii w głosowaniu, ale możemy to zrobić w formie dyskusji na obradach plenarnych. A moja opinia jest oczywiście bardzo pozytywna. Będę zresztą sprawozdawcą ze strony Komisji Spraw Zagranicznych i wypowiem się w tej sprawie.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Rozumiem, że merytorycznie niczego tutaj nie wnosimy i w związku z tym, żeby to już skonkretyzować, kolega Grubski składa propozycję, żeby przyjąć to bez poprawek. Przegłosujemy więc ten wniosek, skoro innych nie ma.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Senator Maciej Grubski: Uzgadniamy naszą opinię i przyjmujemy, że jest konsensus, tak.)

(Brak nagrania)

Senator Maciej Klima:

...nie spowoduje pogorszenia świadczeń usług medycznych dla żołnierzy wybierających się na misję lub pełniących służbę poza granicami kraju.

Wróćmy do art. 67a. W pierwotnej wersji mamy cztery punkty. W wersji nam przedstawionej są trzy. Czy kolega zna zawartość czwartego? Jeśli nie, to ja przeczytam: „w przypadku pełnienia służby w warunkach zwiększających ryzyko powstania schorzeń stomatologicznych, także z użyciem implantów zębowych”.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

No tak, ale jest jeszcze takie pytanie, ono jest do pani legislator. Rozpatrujemy w tym wypadku sprawy związane z ministerstwem obrony i z żołnierzami zawodowymi czy też pełniącymi misję poza granicami. Czy podobne uwarunkowania prawne dotyczą też innych służb mundurowych? Jak ta sprawa jest regulowana w tym układzie, bo wiemy, że policja... Poza granicami kraju są też inne służby.

**Młodszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Iwona Kozera:**

Panie Senatorze, to są kwestie tak szczegółowe, że nie jestem w stanie w tym momencie, bez spojrzenia na przepisy odpowiedzieć na to pytanie.

(Senator Maciej Klima: Mnie chodzi tylko o to, żeby nie było różnicy.)

(Brak nagrania)

(Głos z sali: Tak że, Kolego, nie ma konsensusu, dyskusja na plenarnym posiedzeniu.)

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Pan minister jeszcze chciałby zabrać głos?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Marcin Idzik: Jeśli można, chciałbym w dwóch słowach ustosunkować się do słów pana senatora.)

Proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Obrony Narodowej
Marcin Idzik:**

Ja zrobię taki krótki wstęp, a szerzej się wypowie pan generał Sodolski.

Naszym zdaniem, Panie Senatorze, ten zapis w poprzedniej wersji, w której składał się z czterech punktów, również nie daje takich szczegółowych uprawnień. Przede wszystkim musimy sobie odpowiedzieć na pytanie, czy sam implant zębowy to jest dobra kategoria pojęcia. Bo tutaj musimy sięgnąć do pojęć z zakresu stomatologii. Jak wiadomo, jeśli chodzi o implant zębowy, jest to tylko ta część, której tak naprawdę nie widać, muszą być jeszcze wykonane dwie inne czynności. I ten zapis również by niewiele dał, bo sam implant zębowy nie zapewniłby odbudowy całego zęba. Tak więc, choćby z tego tytułu należy to uregulować w sposób systemowy, jak proponuje ministerstwo w treści art. 67.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Proszę bardzo, pan generał Sodolski.

**Dyrektor Departamentu Budżetowego
w Ministerstwie Obrony Narodowej
Grzegorz Sodolski:**

Poza tym dzisiejsze prawo, czyli ten art. 67a, który mógłby wejść w życie z dniem 1 stycznia, tak na dobrą sprawę nie precyzuje szczególnych właściwości lub

warunków służby, a także określonych stanowisk, posługuje się bliżej nieokreślonymi terminami. Nie daje również ministrowi obrony narodowej upoważnienia do tego, żeby określił te stanowiska. Proszę zobaczyć, jak brzmi dzisiaj art. 67a ust. 2. Mówi on o materiałach, o świadczeniach, ale nic nie mówi o stanowiskach, nic nie mówi o warunkach, nie wskazuje, w jakich warunkach żołnierzowi przysługuje to prawo. I z tego względu jest propozycja ustawodawcy, aby zmienić prawo określone w art. 67 i dać upoważnienia ministrowi, aby ten katalog doprecyzował, określił stanowiska, określił warunki, zabezpieczył w ten sposób interes żołnierza zawodowego. To jest główna przesłanka nowelizacji. A na dzień dzisiejszy kwota 1 miliona zł to nie są żadne oszczędności. To nie jest oszczędność, tylko porządek legislacyjny, Szanowni Państwo. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Dziękuję bardzo.

W takim razie poproszę o ten wniosek, o wyrażenie naszej opinii, o przegłosowanie i na tym zakończylibyśmy obrady.

**Młodszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Iwona Kozera:**

Przepraszam, chciałabym przypomnieć, że taki wniosek nie będzie miał żadnej mocy, on nie znajdzie odzwierciedlenia w sprawozdaniu komisji, ponieważ nie będzie sprawozdania.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Nie, nie będzie sprawozdania komisji.

(*Młodszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Iwona Kozera: Nie będzie sprawozdania.*)

To będzie opinia.

(*Senator Maciej Grubski: Tylko pytanie, czy Maciek dostał tę odpowiedź, czy się zgadza.*)

Senator Maciej Klima:

Powiem szczerze, że moja wątpliwość jest taka. Czy pozostałe służby, które wykonują obowiązki na misjach poza granicami kraju, objęte są taką samą regulacją w zakresie opieki zdrowotnej, czy też inną? Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Senator Maciej Grubski:

Panie Ministrze, czy ja dobrze rozumiem? Bo rozumiem, że oczywiście w czasach dynamicznego rozwoju państwa, które ma i trudne, i dobre okresy, rolą ministra jest reagowanie prawidłowo na plus bądź na minus w zależności od sytuacji. I jeżeli sytuacja jest dobra, to wykonuje się te czynności związane z implantami oraz świadczy tę drugą usługę, która jest jakby w komplecie, a jeżeli jest sytuacja gorsza, to wtedy minister ma możliwość ten katalog ewentualnie utworzyć w taki sposób...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Nie?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Obrony Narodowej
Marcin Idzik:**

Panie Senatorze, tak naprawdę istotne znaczenie będą miały specyfika służby wojskowej żołnierzy zawodowych i warunki, właściwości służby, które będą uzasadniały udzielanie świadczeń stomatologicznych. To jest podstawa dla żołnierza. Warunki służby, komu przysługuje świadczenie, w jakich warunkach, na podstawie jakich dokumentów. To będzie katalog, który umożliwi nam delegowanie tych kompetencji dla ministra. I on wydaje rozporządzenie. Tak więc to nie będzie już akt prawa wewnętrznego, resortowego, lecz rozporządzenie ministra, które w sposób dokładny określi i specyfikę służby wojskowej, i warunki, i właściwości, uzasadniające udzielenie tychże świadczeń.

Ten przepis ma na celu nie tyle zamknięcie żołnierzom drogi do implantów – bo potocznie o tym przepisie się mówi „implantowy” – ile tak naprawdę wskazanie, komu przysługuje to świadczenie, na jakich warunkach. Myślę, że tutaj nie budżet MON będzie miał znaczenie przy ewentualnym wykonaniu tego świadczenia zdrowotnego, lecz to, czy komuś coś się stało w związku z pełnieniem służby. A obowiązkiem ministra jest zapewnienie środków w wystarczającej ilości. Im więcej żołnierzy jest na misji, tym większą rezerwę faktycznie trzeba będzie przygotować. Rolą ministerstwa jest zapewnienie każdemu żołnierzowi świadczenia na dobrym poziomie.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Górski:

Dziękuję.

Jeżeli osiągnę konsensus w odniesieniu do tej propozycji, przegłosujemy to i zakończymy obrady. Rozumiemy się, że nie jest to stanowisko, tylko informacja, która zakończy ten punkt, prawda, jakaś taka konkluzja komisji. Najdalej idący był wniosek kolegi przewodniczącego, żeby przyjąć ustawę bez poprawek...

(Głos z sali: Opinię.)

...oczywiście, nie ustawę, tylko naszą opinię.

(Głos z sali: Niewiążącą opinię.)

Bez poprawek.

Proszę, kto jest za? (3)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (3)

Dziękuję bardzo.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Jest opinia, że komisja popiera ustawę... znaczy, opinia bez poprawek.

Dziękuję panom generałom, panu ministrowi, pani z Ministerstwa Finansów, pani legislator. Dziękuję panom senatorom.

Zamykam posiedzenie.

(Koniec posiedzenia o godzinie 17 minut 55)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851